

Fyrsta falsum í adressuni móti jarðaumskipanini.

Ósannindini viðvíkjandi traðarkeypi.

Um Føroya land reikar ein adressa móti jarðaumskipanini: Henda adressa er eitt falsum og villleiðandi: Eingin, sum ikki hevur lisið jarðareformin, eigur tá at skriva undir hana.

Adressumenninir vilja billa fólki inn, at eftir jarðaumskipanini kunnu menn ikki fáa traðir til keyps, og at tað so stalt verður líkið eitt rættindi frá traðarmonnum við jarðareforminum.

Hetta er eitt falsum og ljótasta villleiðing av tí fólki, ið menn fáa at skriva undir, tí teir trúgva, at tað er satt, sum adressuberararnir siga.

Hvussu er tað enn og hevur tað verið viðvíkjandi at fáa traðir til keyps:

Í galdandi lóg stendur:

»Justitsministeren skal eftir Indstilling af Godsbestyrelsen, være berettiget til at afhænde...«

Danski justitsministerin hevur alto nú hægsta avgerðarrættin í traðarsolu. Sigur hann nei, so verður tað nei.

Traðarmenn eru alto í hondum justitsministerans. At so skal

verða framvegis vilja alto Jóanes bóndi og hansara fylgi, sum sjálvandi er villeitt og hevur undirskrivað á falskum grundarlagi, tí

í jarðaumskipanini stendur í § 13:

»Til Jordbrug bør Afhændelse i Almindelighed kun ske for mindre Ejendommens Vedkommende.«

Til »mindre Ejendomme« megu sjálvandi traðarbrúk roknaast.

Traðarstykki kunna soleiðis seljast.

Munurin er bara tann, at nú er tað danski justitsministerin, ið avgerð, um seljast skal. Eftir jarðaumskipanini verður tað hitt føroyska landbrúksráðið, sum hevur avgerðina í hendi.

At Jóanes bóndi Patursson hevur størri álit á danska justitsministerara enn á teim trimum Føroyingum, ið sita í landbrúksráðnum, er at stuttleika sær yvir sum eitt »kuriosum«. Hann hevur jú einaferð spælt sjálvstýrismaður og kvøði Føroyingum heiður og pris!

A Føroya lögtingi 1937.

Frágreiðing frá telefonnevndini.

Ein millumtinganevnd hevur sitið og kannað málið. Tað ringa veðrið, sum var í seinasta vetur, hevur gjørt stóran skaða á telefonverkið. Í Havn slitnaði tráðurin til o. u. 100 abonnenta; men ringast var í Eysturoynni t. d. millum Norða- og Syðrugøtu, har ein hópur av steyrum brotnaði, og sjálvandi var til stóra útgift fyri verkið.

Tað eru sjúkaðalir sum eru slitnaðir, men afturgjördir; eisini eru nýggjir kaðalir útlagdir ymsastaðni og nýggjar linjur eftir landi, so tá alt er liðugt, vóna vit at telefonin er í góðum standi.

Mest umvølingararbeiði hevur verið í Streymoy, Vágoy og Sandoy. Í alt eru 102 telefonstöðir og 4 radiotelefonstöðir.

Johan Poulsen greiddi frá málinum.

Holm Jacobsen kravdi ábót. Klagadi yvir telefonsambandið, — at tala í telefon var sum at fara út á geilur at rópa. At fáa 6 samtalar um dagin út á bygð, var roysni. Hann vildi ikki betala til Smiril við at telefonera. Rósti persónalinum.

Johan Poulsen gav Holm Jacobsen viðhald í at telefonin ikki skuldi betala Smiril. Helt at nógvar var gjørt við telefonina.

J. P. Davidsen.

Holm Jacobsen rósar øllum

persónalinum so tað sær út sum tað er telefonnevndin ið hevur alla skyldina. Eftir Holm Jacobsens talu at doma, er tað nevndin sum leggur bein fyri fyristøðumannin. Tað er jú lögtingið, og ikki nevndin, sum hevur latið pening til Smiril.

Tað má gerast alt møgulegt fyri at modernisera telefonina, og peningurin má sjálvandi brúkast mest til tað endamálið. Eg má spyrja: Hvor hevur sagt at vit ikki vilja forbetra telefonina.

A. Samuelsen segði at tað vóru ikki bara keypmenn sum telefoneraðu, tí hann telefoneraði fyri 30—50 kr. pr. mánað.

Harnæst greiddi Johan Poulsen frá radiotelefonini til Skúvoyna og segði: at ætlanin var at gera eina litla stóð har, av somu stódd sum tann í Nólsoy.

J. P. Davidsen.

Skúvoyra kommunu biður um at sleppa frá at betala tær 600 kr., sum hon skyldar, og haldi eg tað sama. Eisini er tað rættast at strúka tær 150 kr. sum radiostøðirnar skulu betala ekstrá, tí henda telefonin er ikki so góð sum hin, hví so betala ekstrá?

Við at fáa ein nýggjan sendara í Skúvoy, sum nevntur, má ein tilvarandi setast á Sandi. Eg vóni so eisini at vit fáa ein á Dimun.

Málið bleiv beint í telefonnevndina.

Fyrispurningur til ríkisdagsmenninar.

J. Patursson:

Í fjor varð samtykt at fáa tinginum inntøkur. Ár er nú síðani, men enn er eingin lóg komin í gildi. Hvi? Kann A. Samuelsen svara? Kann formaður javnaðarflokksins svara Poul Niclasens vegna? Hann er jú næsti maður kongi.

A. Samuelsen:

Tað er ikki mátin aðrastaðni at seta fyrispurningar til ríkisdagsmenninar. Tað plagdi ein at gera yvir fyri ministerunum. Men eg skal tó ikki leggja lag í tað formella. Svárið fyriliggur nú frá ríkisstýrinum. Tað er so greitt, at eingin kann misskilja tað. Tað tykist at vera logið við mannagongdini her á tingi. 2 blóð í Havn sitaðu úr hesum svári, áðrenn tingmenn høvdu sæð nakað til brævið. Hetta er skeiðt og má átalast. Høvdu bløðini prentað alt brævið, so gjordi tað minni. Men tey peltadu burtur úr og nýttu tað til ljótar álopsgreinir á danska ríkisskýrði. Tá ið eg fór heim í mei, hevði ríkisskýrði ikki tikið støðu til málið — tað kom so seint niður vegna vetraringsetuna. Patursson hevur verið ríkisdagsmaður og plagar at siga at hann kom aftur sum av torvheimum — tað passaði jú gott hjá honum, ið heldur: jú galnari tess betri! Tað haldar ikki vit aðrir, ið royna at fáa tað mest møguliga burtur úr fyri land okkara.

P. M. Dam:

Eg hugsi fáur hevði væntað, at eg skuldi koma at taka orðið í fyrispurningsdeiluni millum teir gomlu stríðsseggararnar. Men bóndin í Kirkjubø tók jú við almiklari virði og autoritetsólta mítt navn á tungu. Og kann eg ikki vera erpin, tá Patursson setur meg næstur kongi, yvir ríkisstjórn, landstingsmanni, amtmanni o. s. fr? Eg kundi freistast at latið Patursson gingið í hesari háttarvirðiskenlu yvir fyri mær — stuttligt at kent seg stóran, hvørja ferð Patursson var í nánd. Bukkan og bendan og skróðan, ikki satt Patursson. Men eg hugsi, og farið sum maðurin segði at rensonera uppá stórheitina. Tað liggur mær ikki fyri Patursson, og eri einans ein vanligur tingmaður og veit so stalt í hesum máli ikki meir enn vanligir tingmenn. Heldur standi eg ikki í nokrum telatískum sambandi við Poul Niclasen, ið ferðast um knottin fyri at selja fisk. Meðan eg havi orðið skal eg, tá ið tað er norði við, at tvey blóð hava tikið brotsstykki úr ministeris svári, áðrenn nakar av okkum vanligu tingmonnum hava sæð stavin av tí, taka undir við mótmælum av hesum alburði. Tingmenn mega samiliga vera virðir meir enn so, enn at innhaldar ið av ritum til tingið kann rúka sum slatur millum geila, áðrenn teir hava sæð tað.

Formaðurin upplýsti, at hann var ikki sekur í, at tvey blóð kunngjördu tíð-

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor: THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling: TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Vitafisk,

revafóður

fæst hjá

N. S. Johannessen's Eftf.

Telf. 192.

Til FØROYA REVÆIGARAR!

Fyri at fáa revaaling í Føroyum á góða, praktiska leið, at hon kann verða eigarum og landi til gagns, loyvi eg mær hervið at bjóða Tykkum til fundar í Tórshavn friggjadagin h. 17. decbr. kl. 10 fyrrapartin til stovnan av alifelagi - - og samráðingar um skipan. - -

CARL JOHAN BECH,
djóralækni.

indi úr ministeris svári uppá inntøkumálina.

J. Patursson

helt tað vera nyttuleyst at hava menn á ríkisdegi og kravdi val.

A. Samuelsen

helt Patursson vera nógvheitari nú, enn hann var, tá ið lógaruppskotið var viðtikið á tingi. Patursson var altíð kaldur ella lunkaður uttan, tá ið beskeð kom um, at ríkisstjórnin ikki hevur framt eitt ella annað mál — tá verður hann heitur. Hansara molto er jú: »Jo galere jo bedre!« Ein ræðuligur politiikkur! Hann varp jú, meðan hann var ríkisdagsmaður bara eitt egg, eitt sindur av hvalatollinum, sum fyrr fór í ríkisdagskassan.

J. Patursson:

Vanligt hjá Samuelsen er at ræða fólk. Hann er so ringur í muninum — sum nú tað, at hann stendur og talar um, at menn verpa egg. Tað er ótilgeviligt, at ministerið ikki hevur talað fyrr, so fólkikið kundi tala.

A. Samuelsen

helt, at Patursson mátti duga at lisið sær til í ministerisins svári, hví málið ikki var framt — tað var tí, at ministerið vildi ikki fremja tað. Hann hevði bara talað »pent« í bilætum. Er Patursson komin heim bara við einum statseggi, so hevur hann etið so mikið fleiri sjálvur — talað í bilætum sjálvandi.

Fra Børnenes Verden.

Trip, Trip — Trip, Trip — de smaa Ben maatte flytte sig meget hurtigt, ja, for den lille Pige var kun to, tre Aar og hun fulgtes med en voksen Dame, maaske hendes Mor. —

Men den lille Pige var i godt Humør, det kunde man høre paa hendes Smaasnakken, ja, ligefrem se det paa hendes lille Krop.

Min Hustru og jeg som gik bagefter blev i godt Humør ved at »gaa og se paa hende — vi talte om hvor Børn dog var søde, ja, vi kunde næsten ønske at de blev ved med at være Børn, og derved blev skaaet for nogen Fristelse.

»Selv om ingen Mennesker er i Sygeværelset, synes han alligevel ikke at han er ene,« sagde en Moder til mig om hendes syge Dreng.

Nej, for Barnet er jo saalykkeligt, at det tror ubetinget paa Jesus og paa Englene, — men ak, der gaar ikke saa mange Aar før Tvivlen og Vantroen lister sig ind i Barnehjertet — og ofte var det ældre Kammerater eller maaske voksne som saae den onde Sæd.

»De har een prægtig Dreng,« sagde jeg til en Moder. »Ja, men jeg er ikke saa glad for Kammeratskabet, og de skal jo ud blandt andre. — Jeg forstaar saa godt denne Moder — og det gør vi vist alle.